

פרשת ויצא

הקורא פרשת יעקב ולבן נותר לכאורה עם טעם לפגם.

כיצד הערים "איש תם יושב אהלים" על לבן הארמי בעזרת "מקל לבנה לח לוז וערמון" ובכך העביר לידי חלק גדול של עדר חמיו? המותר לצדיק להשתמש בדרכי רשע ולו גם נגד הרשע בלבד? האם אינו מקפח בזה את עולמו, הוא עולם האמת והתום?..

לבן "הארמי" רימה לא רק את יעקב אלא גם את אנשי מקומו. אם כן כיצד על איש אמת לפעול נגד הרמאי? לנהוג בו בדרך היושר פירושו ניצול היושר לרעה שסופו חיסולו הגמור של איש האמת. לפיכך: "עם נבר תתבר ועם עקש תתפל" (שמואל ב', כ"ב, כ"ז)

(מתוך "מעייני האגדה" - א. ארזי)

שיעור פרשת השבוע: גדי סמואל

שבת פרשת ויצא		ימי החול	
הדלקת נרות	16:18	זמן תפילין / טלית	05:39←05:36
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית א'	06:45	שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית ב'	08:30	סוף זמן ק"ש	09:05←09:02
מנחה 12:30, 13:30	16:18	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה (בני-עקיבא)	14:15	מנחה וערבית	16:25
לימוד "מדור לדור"	15:58	שקיעה	16:39←16:38
צאת השבת	17:15	ערבית	20:10

אחות תורנית: הילרי יום טוב

שבת
שלום

פרשת ויקרא

בפרשה הקודמת קראנו על העדפתו של יצחק את בנו עשיו על פני יעקב. ופירושים שונים נכתבו על העדפה זו, חלק מהמפרשים תלו העדפה זו בראייתו של יצחק את העתיד הצפוי לבניו, עתיד רצוף מאבקים על פני ההיסטוריה. עשיו איש ציד, הוא האיש היודע להיאבק, ואילו, יעקב אותו איש תם יושב אוהלים. ומהו תם? רש"י בפירושו למילה תם: 'כל שאינו חריף לרמות קרוי תם', אם כך איך ידע להתמודד עם אתגרים אלו?!!

שעת המבחן בפרשתנו זו, להתגורר עם לבן. ועל כך כותב ה"שם משמאל": 'יוזה היה לא ליום אחד אלא לעשרים שנה (המגורים לצידו של לבן). והרמב"ם כתב באיגרותיו, שהכתוב 'עם עקש תתפל' אינו נאמר בדור שכולם עיקשים. דאם כך, היה צריך ללכת תמיד בעקשות והייתה העקשות נעשית קנין בנפש כי ההרגל נעשה טבע שני (עד כאן הרמב"ם, וממשיך ה"שם משמאל") ועל כן יעקב שהוצרך עשרים שנה ללכת עם לבן כל היום ברמאות ובעצות ובתחבולות, ומכל מקום, נשאר במידתו להיות תם עם ה' יתברך. וזה 'עם לבן גרתי ותרתי' ג מצוות שמרתי' והיה זה ניסיון גדול למידתו זו... שהוא איש תם'.

כלומר, למרות שנראה היה שיעקב אינו האיש המתאים לאתגרים הצפויים, גייס הוא את היכולות הקיימות בו כלפי המצב איתו נאלץ להתמודד. היינו יכולים לומר בטעות 'The office makes the man', אך לא במקרה זה, האילוצים מובילים את יעקב למסע מפרך וארוך על פני עשרים שנה שבו הוא צריך הוא 'להתלכלך' בהתנהלות מול לבן ובמקביל לשמור על מוסריותו.

לא פעם, נתקלים אנחנו במקומות בהם צריך 'להתלכלך', תפקידנו לשמור על מוסריות גם כאשר הדבר קשה ואף תובעני.

עוד מוסיף ה"שם משמאל" בהמשך הדברים, כי פעולתו של יעקב בגילוף מקלות על הרהיטים היא להראות את הלבן שבתוך המקל במשל לדברים זעזעבודתו זו בפרטות נפשו להוציא לפועל את הראשית שבו למשול על כל מדותיו ולהיות לבן ברשותו, האם פעולתו זו הייתה מראה למציאות אליה נקלע או שאולי עשה זאת כתזכורת לעצמו לשמור על האמת שבו גם במקומות נמוכים בבית לבן? יהודי במסעותיו, צריך לזכור את האמת שבתוכו.

סיקו רוצי

מכתב תודה

לחברי קיבוץ סעד!

בשבת חיי שרה, נשרף ביתנו שבנווה צוף חלמיש. התרגשנו מאוד מההתגייסות המהירה והכנה לעזרתנו. הלוואי שלא היה נשרף אך מאחר שכבר נשרף, טוב שיש לנו אתכם לצדנו.

תודה רבה מכל הלב, שי ונאה (קופלוביץ) סבא.

השבוע וקצת... fine

ביום חמישי שעבר – התכבדנו להשתתף בטקס הכנסת ספר התורה שנכתב לעילוי נשמתו של חברנו בני גינזברג ז"ל. קודם הטקס, התכנסנו בחדר האוכל באווירת שמחה של מצווה, כשספר התורה פרוס על השולחן והאותיות האחרונות מתמלאות בדיו. בזה אחר זה נטלו המתכבדים בסיום הכתיבה את הנוצה הטבולה בדיו מידי של סופר הסת"ם והושיטו ידם אל הקלף בחיל ורעדה. כל אותה העת, עמד כתר התורה החדש והנוצץ בסמוך לספר התורה ולצדו, תמונת פניו השוחקות של בני, זורח אף הוא ומביט אל הקהל באהבה. לאחר ריקודי המצווה הסוחפים והתהלכה הססגונית לכיוון בית הכנסת, תפס הספר החדש את מקומו בארון הקודש, כשכתר הכסף על ראשו והוא עטוי במעיל רקמה מלאכת מחשבת ועליו הפסוק: "ולבנימין אמר ידיד ה' ישכון לבטח עליו..."

בליל שבת – עסקנו בענייני ההמתנה שבין אכילת בשר לחלב כחלק מעולם המצוות המכוון אותנו לדחיית סיפוקים. בפרשת תולדות אנו למדים עד לאן העניינים עלולים להידרדר כשהתאוה יוצאות מכלל שליטה: "הלעיטני נא מהאדם האדם הזה...". עולם התורה והמצוות בנוי על שליטה עצמית ודורש מאתנו לעצור, לחשוב ואז לעשות: לברך לפני הנגיסה בתפוח, ליטול ידיים קודם הסעודה, לקרוא קריאת שמע רגע לפני השינה... ומה אומרת על כך הפסיכולוגיה המודרנית? ב"ניסוי המרשמלו" הידוע שנערך בשנות ה-60, התגלה קשר ברור בין היכולת לדחיית סיפוקים בגיל צעיר לבין אחריות, סתגלנות והצלחה בלימודים בגיל מבוגר יותר. ילדים שהיו מסוגלים להמתין 20 דקות עד לאכילת המרשמלו הראשון שהונח לפניהם, השיגו תוצאות טובות יותר בבגרותם מאלו שלא היו מסוגלים להתאפק. למרות ההבטחה מלכתחילה, שעצם ההמתנה מזכה במרשמלו נוסף. משאלתם של אותם הילדים שלא ידעו לדחות את סיפוקם הייתה רק: "הלעיטני נא מהוורוד הוורוד הזה..."

בשבת – חנכנו את ספר התורה החדש ובנשיאתו הראשונה מהארון לבימה, התכבד חתן בר מצווה – אורח. בשיעורה של כנרת לאחר התפילה, דרשנו בענייני ה'שדה' מכל היבטיו. החל מקין: "ויהי בהיותם בשדה...", דרך עשו: "איש יודע ציד איש שדה" ויצחק היוצא "לשוח בשדה לפנות ערב...". המשכנו לשירה של לאה גולדברג: "האמנם.. ותלכי בשדה" וקינחנו אצל אביתר בנאי ומאיר אריאל: "ילדתי שלי אל תלכי לבדך בשדה המוזהב...". אז מה יש בו בשדה, שמצד אחד הוא מרומם את האדם רוחנית, משמש לו מקום נוח להשראה ונושא עמו ריח גן עדן, ומצד שני הוא עלול לשאוב ממנו ארציות ובהמיות עד כדי היותו זירה מושלמת לפשע? ובכן, השדה מסמל את נקודת החיבור שבין הרוח לחומר, בין עולם המעשה לבין חווית החיים. האדם היוצא לשדה יחליט אם להשקיע עצמו רק בעולם החומר או להתחבר באמצעות העשייה למהותו הפנימית ולטעמם של החיים.

ביום שני – נפגשו משתתפי הגינה הקהילתית בשטח ועלו לקרקע. מדווחת ברוריה גורן: "השטח היה מוכן עם 3 ערוגות ארוכות. הגיעו כ- 40 משתתפים! מבוגרים וילדים. מסביב הוכנו פינות ישיבה, נדנדות, מתקני שדה, ברז מים פעיל, ובקיצור השקעה רצינית... המשתתפים התבקשו לבחור להם ערוגה ולסמנה באמצעות אבנים. בינתיים, התבקשו הילדים הבוגרים לפרוס בשטח את צינורות הטפטוף. לקראת סיום קיבלנו שתילים של ירקות שונים וצמחי תבלין אותם שתלנו בערוגות. המפגש היה נעים, פעיל ומרגש. יישר כוח ותודה למיכל אריאל על הזימה, ההפקה והניצוח ושרק נזכה לצמוח ולהתפתח".

במהלך השבוע – מתחדש מלאי הסופגניות הטוריות בכלבו, והפיתוי רק הולך וגובר. נשוב ונזכיר לשומרי הגזרה ולשותים בדווקנות את משקאות הבריאות הירוקים ש: "הסופגניות הללו קודש הם ואין להם רשות להשתמש בהן, אלא לראותם בלבד..."

יום ק'מלאן

דברים ke je אלהן אינלברט בטקס הכנסת ספר התורה לציילוי נשאת אביו בנ"ל

לפני שנה ומספר חודשים עמדנו כאן, ברחבה למטה, וליווינו את אבא בדרכו האחרונה. היום, אנחנו כאן, באותו המקום, מלווים את ספר התורה בדרכו הראשונה. האמת, שזהו המשך ישיר, הנשמה של אבא, נמצאת איתנו כאן, ומופיעה דרך ספר התורה.

אומרת הגמרא ביחס ליעקב אבינו (תענית ה'): "יעקב אבינו לא מת". שואלת הגמרא - וכי בחינם ספדו, חנטו וקברו אותו?? אלא עונה הגמרא: "מה זרעו בחיים - אף הוא בחיים". אבא חי, הוא חי יותר מתמיד, חי בתוכנו, חי איתנו. וזהו גם חלק מתפקידנו, להמשיך את מורשתו האדירה של אבא, להמשיך את דרך חייו, תוך שילוב עשייה משמעותית בחיבור עמוק לתורה. עוד אבינו חי...

אבא, אני רוצה לומר לך כמה מילים. בהלכות כתיבת ספר תורה כתוב ש"ספר תורה צריך שרטוט" - שהשורות יהיו ישרות. ואם כתבו את ספר התורה בלא שרטוט, הספר פסול. אבא - עליך אפשר לומר שהיית אדם ישר. היו לך דעות משלך, אך ידעת להביט בעיניים נקיות על המציאות, וכשהיה צריך, ידעת לומר בפה מלא- טעיתי. כולנו יודעים כמה קשה להודות בטעות.

דווקא מתוך היושר שלך, ידעת לתת מקום גם לדעות אחרות, ולאנשים אחרים, השונים ממך באופי או ביופי. אחד הדברים המשמעותיים שלימדת אותנו, ואפילו ציינת את זה בפניי בשיחות האחרונות - לאהוב את השוני, ולראות בו משהו משלים!! סיפרת לי על הקושי עם אנשים שנראים במבט ראשון שונים, אבל גם היטבת להסביר לי כמה עמוק החיבור, כאשר מגלים שהשוני משלים, ולא חלילה מפריד.

עומדים כאן עכשיו, אנשים רבים, במבט חטוף אפשר לראות שמדובר כאן על ציבורים שונים, סגנונות שונים ועדות שונות, אנשים שביזמיוס אורח חייהם שונה לחלוטין אחד מרעהו. ובכל זאת, כולנו, כולנו, עומדים כאן וחוגגים עם התורה. "ויחן שם ישראל - כאיש אחד בלב אחד". אני זוכר שאמרת לי על המיוחד שבריקודים שלנו, שרוקדים במעגלים. מעגל- אין התחלה ואין סוף, כולם ביחד יוצרים את הריקוד.

אבא, היית ספר תורה מהלך, לכל מקום ובכל מצב, פק"ל קבוע אפילו בתיק האשפוז- תנ"ך. נר לרגלך. יש הרבה לומדי ומלמדי תנ"ך- אבל אתה, חיית את התנ"ך. מורה לא היית, אבל מחנך גדול- כן היית. תמיד היה חשוב לך שהתורה תהיה מחוברת לחיים, לא מציאות מנותקת, מרוחקת. תורה עמוקה שמופיעה בחיים. בחרנו, אבא, להנציח אותך דווקא בספר התורה, שזהו הדבר שהוביל אותך בכל אורח חייך. מגיל צעיר ינקת מסבא פיקו ז"ל את האהבה והשמחה לתורה ולמצוות.

אנשים אומרים עליך שהיית אדם טוב, שהיית בעל עין טובה, שאהבת לעזור לכולם, ועוד ועוד... אבל צריך להזכיר לעצמנו- את כל זה בנית בעמל גדול, וכך, מתוך הדרכת התורה, עיצבת לעצמך אישיות מיוחדת כל כך. אבא, בשבועיים האחרונים לחיך, זכיתי להיות במחיצתך שעות רבות, ולראות את היחס שלך למוות, הממשמש ובא, ומתוך כך, את היחס לחיים, שכולנו צריכים לחיות. **לא פחדת למות!!!**

ידעת שאתה עושה את הטוב ביותר שאתה יכול, ידעת את כוונותיך, את רצונותיך, והשלמת עם ההבנה- שתפקידך בעולם הזה, עומד להסתיים. אך זה לא גרם לך ליאוש, חלילה, אלא- להמשיך עשייה, דווקא בימים האחרונים, השתדלת להספיק כמה שיותר, ביום ובלילה, כמה שכוחותיך איפשרו לך, להעביר את החומרים הטכניים לבעלי המקצועות השונים, ולהעביר לנו, המשפחה, חלק משמעותי מהמורשת, שאמרת לנו בבית החולים, וכתבת בצידוק

הדין. גם בשעות האחרונות ממש, אחרי שכבר הכנת את המספידים להלוויה, והבנת מהרופאים שאין כל כך מה לעשות, וזה- הסוף, נפרדת במילה אחת גדולה- תודה!

בסיום דברידך כתבת לנו, הילדים :

"חמולה יקרה שלי, חלקכם עוד בראשית הדרך, וכולכם בשלבי העשייה, זכרו גם את הקב"ה בכל עשייתכם, שלבו אותו בתוך כל התחומים שאתם עוסקים בהם, וזכרו שבזכות מעשיכם הקב"ה עושה את הישר בעיניו". לזכור את הקב"ה בכל מעשינו, ולהפנים שהקב"ה עושה- הישר בעיניו. למרות הצער והכאב, אנחנו מלאים אמונה שזה הדבר הטוב ביותר, ומהמקום הזה- אנחנו צריכים רק לגדול ולצמוח.

אבא יקר!

לא לכבודנו אנחנו עומדים פה היום, אלא לכבודך ולכבוד אבינו שבשמיים. ימים קשים עוברים עלינו, על כל המשפחה. דע לך, אבא אהוב, כל רצוננו הוא לקיים את צוואתך, שהיא בעצם מונחת פה בארון הקודש - לחיות חיים שלמים ע"פ התורה שכל כך אהבת. ובכל זאת, קשה לנו, הכאב, הצער, והחיסרון שלך, קשים לנו מאוד, ומשפיעים על כולנו. דמותך היתה משמעותית מאוד לכולנו, לכל אחד בפרט, ולכולנו כמשפחה.

מהמקום הזה, על יד ארון הקודש, אנחנו נושאים תפילה לבורא עולם! שנוכה כולנו, להיות ממשיכים ראויים של אישיותך הענקית, לאהוב **באמת** כל אחד ואחד!! להיות מסוגלים לתת לאחר, בלי לצפות לקבל שום תמורה, לראות בעין טובה ואמיתית את המציאות, ונוכה באמת לעשות רצון אבינו שבשמים, דרך לימוד התורה וקיום התורה במציאות חיינו.

לסיום, תודה רבה לכל השותפים והתומכים הרבים במבצע הגדול של הכנסת ספר התורה. זה התחיל בשיחה משפחתית, ועבר לטלפונים רבים, ובזכותכם אנחנו עומדים פה היום. בעז"ה נתפלל שנוכה שהתורה תהיה חקוקה על לוח ליבנו לדורי דורות.

תודה לציבור

בהודיה לה' ובשעה טובה, זכינו לסיים את כתיבת ספר התורה לזכרו של בעלי, אבינו וסבנו בני גינזברג ולהכניסו ברוב עם, בשירה ובשמחה לבית הכנסת שלנו.

ברצוננו להודות לכל החברים אשר נטלו חלק במצווה זו, והיו שותפים עמנו בכתיבת ספר התורה - חילכם לאורייתא!

כמו כן, אנו מעריכים ומודים לכל אלו שסייעו בידינו בסידור האולם לטקס, ובהכנת הכיבוד.

יהי רצון שנוכה להשתתף באירועים משמחים –

משפחת ג'נזברג

הזדמנויות של מפספסים

יש הזדמנויות שלא מפספסים: לפני שבועיים התקיים קונצרט לגן רימון ודקל. התבקשנו לשלוח את הילדים בחולצה לבנה. לרגע חלפה במוחי פליאה על החגיגות שבעניין. לשמחתי אני בחופשה ושמחתי להצטרף לקונצרט. רק כאשר יצאתי מהקונצרט הבנתי כמה נכון היה ליחד את הרגע בשגרת היומיום.

לקונצרט הגיעו ילדי הגנים בהתרגשות והתלהבות מהולה בסקרנות. הילדים התיישבו בשורות ונעצו עיניהם בנגנים שישבו לפנייהם ואז נפרש בפניהם עולם אחר באופן חווייתי ומשכר. הוגשו בפניהן יצירות, כמו מארץ אחרת עם ניחוח אחר. היצירות היו רגישות ומענינות מעמיקות, מרגשות ומרטיטות לב. שמחה מהולה באופטימיות, זרימה והרמוניה, דיוק ותקווה.

הקונצרט הדגים איך יצירה יכולה להביע כל כך הרבה תחושות שמילים לא ייטיבו לתאר. ניכר כי הנגנים פורטים על כלי המיתר במיומנות רבה אך המוסיקה מגיעה מליבם. היה מרגש לראות איך הילדים מדגימים הקשבה מוסיקלית פעילה ומשתפים פעולה נהדר. יישר כח לכרמלה שמנחילה לילדינו אוזן קשובה. לשושי ששותפה מלאה לכל החינוך המוסיקלי. תודה לתוכנית קרב שמממנת לנו את הקונצרטים, למועצה שלנו ולנגנים הנפלאים. **היה כיף להתעלות ולנשום אוויר, ולו לרגעים מספר.**

חאוטל אפן חן נויבאך

על משאל עם באיטליה

בשבוע שעבר התקיים משאל עם (referendum) באיטליה, שיזם ראש הממשלה מטאו רנצי (Matteo Renzi). כבעלת אזרחות איטלקית קיבלתי הביתה טופס הצבעה. התחלתי לבדוק במה מדובר וחשבתי מה עלי לעשות. הבנתי שהמשאל עוסק בעיקר בייעול המערכות הממשלתיות באיטליה, פחות נציגים בבית הנבחרים, לא ביטול חלילה, ופחות התערבות ממשלתית במערכות הכלכליות, כמובן כדי לחסוך מכספו של משלם המסים.

שאלתי את עצמי אם עלי להצביע, הרי אינני תושבת איטליה ובמה העניין עשוי להשפיע עליי. קודם כל ראיתי שההצעות הגיוניות ולא פוגעות באזרח. אחרי היסוס הבנתי שחשוב לי כאזרחית ישראלית שראש הממשלה הזה, שהוא אוהד ישראל ומקיים קשרים רצופים עם ראש הממשלה שלנו, ימשיך לכהן. החלופות שלו לא מבשרות יחס חם כלפינו הישראלים ולכן הצבעתי "כן". מסתבר שהישראלים שהייתה להם זכות הצבעה חשבו רובם כמוני ו 80% הצביעו כמוני. אבל האיטלקים חשבו אחרת וראש הממשלה שלהם התפטר.

חשוב לומר כמה מילים על רנצי, הוא כיהן בעבר בתפקיד בכיר באזור פירנצה ואחר כך כראש העיר שלה ועשה רבות למען העיר. עכשיו נותר לקוות שמבין שני המתמודדים לא יעלה הגרוע יותר.

יעלה קאסולו-צברון

חידושים ועדכונים ב"קהילנט"

לאחר שלשה חודשים של עבודה ב"קהילנט" להלן כמה חידושים ועדכונים:

יצירת קשר עם ענפים – באתר השירות לחבר הייתה אופציה של "התקשרות לענפים ובעלי תפקידים". תחת עמוד זה הופיעה רשימת ענפים ובעלי תפקידים אליהם ניתן לשלוח דוא"ל.

ב'קהילנט', ניתן ליצור איתם קשר באמצעות מערכת הדוא"ל. כדי למצוא כתובת דוא"ל של אחד הענפים יש להיכנס ל"רשימת המשתמשים". לאחר מכן, בתיבת החיפוש יש להקליד את המילה "ענף" וללחוץ על כפתור "חפש", ולקבל את רשימת הענפים ובעלי התפקידים להם ניתן לשלוח הודעה.

ענפים/בעלי תפקידים המעוניינים להיכנס לרשימה, נא לפנות ליאיר שלומי.

קריאות שירות והרשמות - התחלנו לאחרונה להפעיל אפשרות חדשה של קריאות שירות והרשמות. הפעם הראשונה בה פגשתם אפשרות זאת הייתה בתרגיל צח"י, בשאלון הנוכחות ובשאלון על מצב הדיווחיות (תודה לכל מי ששיתף פעולה!).

בימי שיגרה ניתן לפתוח קריאות שירות ליואל (שרברבות), לבניה (חשמליה) ולכלבו (הזמנת מוצרים חסרים ועוד) בדרך זו.

כדי לפתוח קריאה/לבצע הרשמה (כאשר יהיה רלוונטי) יש להיכנס ל"שירות והזמנות" > "קריאות שירות וטפסים" ולבחור את הטופס המבוקש. אפשר למצוא את הטפסים וקריאות השירות גם ביישומון לטלפון החכם. ענפים/בעלי תפקידים המעוניינים לאפשר לציבור לפתוח מולם קריאות שירות, או להקים טפסי הרשמה מוזמנים לפנות ליאיר שלומי.

אלבום תמונות – חיים לנדסמן התחיל בפרויקט העלאת תמונות מאירועי קהילה. ניתן לצפות בתמונות באתר קהילנט במחשב.

ערוץ חרוץ – גם הערוץ החרוץ עובר לקהילה-נט. הצפייה בטלוויזיה תישאר ללא שינוי, למעט המראה שישתנה והמידע הנוסף שיהיה זמין. בנוסף, ניתן יהיה לצפות בתכנים באתר קהילנט.

הודעות דוא"ל/פורום – בנושא זה עדיין לא גיבשנו המלצות חד משמעיות מהי צורת התקשורת הטובה ביותר בין חברים.

בקיבוצים בהם רוב החברים משתמשים באפליקציה ההמלצה היא לא להשתמש בשליחת דוא"ל ל"כולם" אלא לכתוב את ההודעות השוטפות ב"פורום הכללי". כך הכל מתנהל באפליקציה, ותיבות הדוא"ל לא מתמלאות... מאידך, בקיבוצים בהם יש פחות שימוש באפליקציה, תכתובת החברים מתנהלת באמצעות הדוא"ל. כך גם מי שלא משתמש באפליקציה מקבל לתיבת הדוא"ל שלו את ההודעות. כך אנחנו נוהגים לעת עתה, ולכן אנו מבקשים לא לפרסם את ההודעות הדוא"ל גם בפורום, למרות החלון שקופץ ומציע לעשות כך.

בכל מקרה אנחנו ממליצים לנהוג בשום שְׂכָל בשליחת הודעות ולחשוב אם באמת חשוב שהן יגיעו לכלל הציבור. ניתן להשתמש גם בכלי של "לוח מודעות" המופיע באפליקציה.

כפי שכתבנו בעבר, מי שמעוניין לראות את תכני הדוא"ל רק באפליקציה או באתר קהילנט יכול להיכנס להגדרות האפליקציה ע"י לחיצה על **הצג יותר** → **הגדרות** → **ניהול התראות והודאות** → ולבחור תחת **חסימת הודעות** דואל את האפשרות השניה - **אל תעביר אלי הודעות**....

אפשר לבצע זאת גם דרך באתר קהילנט ע"י כניסה לכלים ← מערכת סמס ← העדפות קבלת מסרונים ולבחור את האפשרות השניה - אל תעביר אלי הודעות.....

בקרב נערוך סקר (גם הוא דרך קהילנט) בו נבקש לדעת על מידת שביעות הרצון מהמערכת ועל הרגלי השימוש, כך נוכל להתאים את המערכת לאופי של סעד.

מכיוון שאני בתקופת לימודים אשמח שהפניות אלי יהיו בדוא"ל: yairshlomi@saad.org.il בעניינים דחופים ניתן לפנות גם ליחידת המחשב.

יאייר שלומי בשם צוות קהילנט

דוח'נוק

שבת ארגון בבני-עקיבא - השבת מגיע לסיומו חודש של פעילות אינטנסיבית מבורכת של סניף בני-עקיבא. השנה בהיעדר קומונרית לקחה על עצמה לירון שהם את הובלת הסניף ובעזרת בוגרים שמושיטים כתף, וצוות הדרכה רענן וצעיר שנכנס במלוא המרץ, זכינו לחודש של עשייה עם הרבה רוח טובה ואנרגיות צעירות!

השנה בחרה תנועת בני-עקיבא לעסוק בנושא "ופרצת", לפרוץ את הגבולות ולהגדיל את מעגלי העשייה וההשפעה של תנועת בני-עקיבא מתוך חיבור לכוחותיו של כל חניך וחניכה בתנועה.

הציבור מוזמן לקחת חלק במוצאי-שבת בתהלוכה שתצא ב18:30 מהסניף

וב 19:15 ברחבת הכלבו במפקד האש והדגלנות ואחריו הופעות החניכים בחדר האכל.

בהזדמנות זו, הורים וחברים, אנו מזמינים אתכם להצטרף באופן קבוע למניין תפילת מנחה בשבתות בסניף, על מנת לרומם את המניין ולהיות שותפים למאמץ של המדריכים לפתוח את הפעילות בתפילה חווייתית. כל שבת ב14:15 במועדונית.

ובבתי הילדים - בחשוון עסקנו בשכבות הגיל השונות בנושא "הילד הזה הוא אני", והמדריכות העמיקו את הקשר האישי וההכרות עם הילדים דרך הפעלות מגוונות כגון: משחק הימורים על פרטים אישיים של הילדים, חידות על הילדים, פעילות כישרונות צעירים, משחק "קהוט" על סיפורי ילדות ועוד.

בא לחדש לכם - בשבועות האחרונים ביצענו מקצה שיפורים ומתיחת פנים בבתי הילדים, בזכות תקציב השקעות שקיבלנו יחד עם תוספת מהמועצה: החדרים בבית כולל כחול נצבעו והותקנו לוחות חדשים וכוורת משחקים בעזרת הורים, דלתות הכניסה לכל המבנים נצבעו. המבצע יבוא לסיומו בעזרת הילדים בחופשת חנוכה ביום שיוקדש לשיפור ושדרוג הבתים בדגש על החזיתות.

ואנו עם הפנים לחנוכה, נערכים לחופשה חווייתית, טיול האופניים המסורתי ל"ב, ויריד צדקה.

בתפילה לחודש מלא אור וטוב ובברכת חברים לתורה ועבודה!

צוות החינוך ואפרת

סצנות השבת – שתי"ט שהן ארבע...

עוד מזכרונות שנות החמישים

ראשית, אל נא תתרשמו מן הכותרת, זו דרכם של רושמי רשומות למשוך את ליבם של הקוראים ע"י כותרת מוזרה/מאיימת/ מבטיחה – ומה לא... כך למשל, נהג בעבר כתב טבע רומנטי, אשר תאר איך העורב הגזלן גזל מהגוזלים בצמרת העץ את מזונם. את הסיפור הוא הכתיר בכותרת: שחיתות בצמרת.

טוב, זה היה בעבר – כאשר היתה זו סנסציה תקשורתית. בימינו, הסנסציה היא אם עובר יום ללא כותרת כזו. למען הסר ספק, הריני להצהיר שזו אינה הערה פוליטית (חו"ח...). יש גם צמרות לא פוליטיות. ברגע זה אני נזכר (משום מה) שבילדותי בפתח תקוה גרנו מול דירתו הצנועה יחסית של מר דנקנר, סבם של בני הדודים דני ונוחי.

בכותרת שבחרתי ניסיתי ללכוד שתי ציפורים בבת אחת: הלמדנים יימשכו לקרוא, עקב הדמיון לפתיחה של מסכת שבת – בהניחם שימצאו אולי איזה פלפול תלמודי הגון (תקוות שוא...). אלה שאינם מחובשי הספסלים של בית המדרש, אם יש כאלה – אולי תמשוך אותם המוזרות. ולעצם העניין יש לומר שכותרת נכונה היתה אמורה להיות זו: סעודות השבת – מארבע לשלוש, משלוש לשתיים, משתיים לאחת ומאחת לאפס... אבל זה באמת ארוך מדי.

סוף סוף הגענו לעצם הנושא. בשנות החמישים הראשונות נהגנו לסעוד בחדר האוכל במשך השבת ארבע פעמים: בליל שבת, בשבת אחרי התפילה סעודה חלבית, בשעות הצהריים המאוחרות סעודה בשרית ולפנות ערב שוב חלבית. אם תשאלו מדוע ולמה ראו ראשונינו על ככה, אוכל להשיב לכם שזו בדיוק השאלה שהעסיקה את מוחי ימים רבים. הפתרון שנראה לי הוא שכנראה טעו חברינו בהבנת הביטוי "סעודה שלישית", שהיא מצוה לדעת כמעט כל הפוסקים (למעט רבנו תם). הם לא ספרו את סעודת ליל שבת, וסברו שיש לקיים שלוש סעודות ביום השבת. זאת השערתי ואשמח אם יוכל מאן דהו לתקנני. אינני זוכר כיום אם בשבתות החורף סעדנו את "הסעודה השלישית/רביעית" לאחר ההבדלה – אבל זה נראה לי הגיוני. על כל פנים, סעודת-טעות זו בוטלה די בתחילת הדרך – מחוסר משתתפים. לא הועילו כריזות התורנים: "לאכול, בואו לאכול" ואם הסעודה נערכה בחורף במוצ"ש, יש להניח שהתורנים הקישו בגוגל שהיה ליד פתח חדר האוכל ושימש ככרוז להתכנסות החברים.

גם לסעודת הצהריים הפשרית לא שיחק המזל. אמנם היא החזיקה מעמד הרבה יותר מאחותה שנולדה בטעות, אבל גם במקרה זה, התורנים הצטרדו בזעקות הקרב שלהם: "לאכול". אפשר להבין את החברים, אשר היו שבעים מארוחת הבוקר. אסביר את הרקע. אמנם סעודת הבוקר היתה מיד בתום התפילה, אבל בהתחשב בהכנת הסלטים המגוונים וכו' – הסעודה נסתיימה בערך ב 11.30. (שעור פרשת השבוע היה לאחר סעודה זו). לכן, כאשר תורני הצהריים זעקו לבוא בשעה שתיים לחדר האוכל, רבים כבר היו מוטלים על מיטותיהם כשכרסם עסוקה בעיכול... לכן לאחר שנים אחדות של היסוסים (מדרון חלקלק?)

וחודשים ארוכים של דיונים, החליטה אסיפת החברים על שינוי סדרי עולם! לא עוד ארוחת בוקר חלבית ב 10.30! במקומה יהא שעור פרשת השבוע, שיגביר את התיאבון לקראת סעודת הבהריים הפשרית שתתקיים ב 11.30. מעניין, שמאז ביצוע החלטה זו, נחסך הצורך בזעקות התורנים לבוא לחדר האוכל..

אולי כאן ישנה הזדמנות להזכיר את חברנו נתן קויפמן ז"ל שהקפיד לקרוא למוסד זה "חדר האכילה", בהסבירו שחדר האוכל הוא המקום שאנו כינינו אקונומיה – ששם מאוכסן האוכל. אבל יש לציין, שחדר האוכל בימים

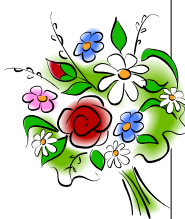
ההם היה לא רק חדר האכילה, אלא גם מרכז הקיבוץ: בית העם, חדר תרבות, אולם קולנוע, סידור עבודה, חדר טניס שולחן (מאוחר בלילה) ועוד כל מה ששכחתי....

נראה לי, שביטול סעודת ליל שבת בחדר האוכל היה כבר במילניום הנוכחי. חברי סעד הצביעו ברגליים... כמובן שהדיון התקיים באסיפה, אבל המציאות הכריעה. דווקא סעודת שבת בצהריים נמשכה עוד מספר שנים אחר כך, אולי מפני שלבנות חברת הנוער טרם היה חדר אכילה, בלילות שבת הן סעדו בבתיהן של המשפחות המארחות.. אגב, סעודת הצהריים היא המקור לשמה של קבוצת ילדי סעד ברשת: גריסים או תפוחי אדמה. זו השאלה שהתורן, אשר הגיע עם שני סוגי החמין נהג לשאול בכל שולחן...

בשנות החמישים הראשונות, הילדים לא אכלו בחדר האוכל, אלא בבתי הילדים. זאת אני זוכר מידע אישי... כאשר חזרתי לסעד מן ההדרכה בבני עקיבא, בסוף תשי"ב, הוכנסתי לתורנות בבית הילדים הגדולים – ילדי בית הספר, חברת הילדים הראשונה. היו שם יעל ועפרה ז"ל ויבדל"א אורי, דני, עמוס, חנן רון, ברוריה גולדשמידט ומספר "ילדי חוץ" (ואם שכחתי מישהו אני מתנצל...). זכורני, שבמשך התורנות האכלתי אותם כשש פעמים: ארוחת ארבע ביום ששי.. סעודת ליל שבת, טעימה קלה לפני התפילה, ארוחה חלבית לאחר התפילה, ארוחת צהריים, ו"סעודה שלישית" כמנהג סעד.

התורנות של סעודת ליל שבת בחדר האוכל נחשבה, בצדק, לתורנות הקשה והממושכת ביותר – לא רק בין תורניות חדר האוכל. בימות החורף, כשיום הששי הקצר נושף בערפך, נאלצת להפסיק את עבודתך בענף מוקדם מהרגיל, להיות בשעה שתיים בחדר האוכל. לפרוס את החלות לכל סעודות השבת (כן, היתה כבר אז, בימים הפרימיטיביים ההם, מכונת חיתוך חשמלית!), לפרוש מפות שבת על השולחנות, לערוך את הכלים, להניח על השולחנות מאכלים שאינם מתקלקלים – פירות, למשל, וכדומה. עכשיו נותר לתורנים זמן קצר להתקלח ולהחליף בגדים לקראת ההמשך: הגשת האוכל. בסיום הארוחה מגיע החלק המתיש ביותר: הדחת כל הכלים לצורך הסעודה למחרת. לא היתה כל מכונה – הכל נעשה בידיים – כמות אדירה של כלים עברו תחת ידיהם של התורנים, המשתדלים לסיים במהירות. מדוע? כי התקיימה מעין תחרות בין הצוותים, ידעת שלמחרת ישאלו אותך: מתי סיימתם? ומיד ישווה השואל לשיא שלו מן השבוע שעבר – ואתה יוצא אבל וחפוי ראש...

חנן אולן

לדבורה ולחיים הרצל ולכל המשפחה
מלל טוב להולדת הנינה
נכדה לראובן הרצל, בת לאביטל ולשמר הרצל
שתזכו לאושר ולנחת!

למיכל אפלבום מלל טוב לבר המצווה של הנכד יאיר
בנס של איילה והלל כהן
שתזכי לבריאות שמחה ונחת!

מנהל הקהילה

"קדש חייך בתורה

וטהרם בעבודה

יגיע כפוך כי תאכל אשריך וטוב לך "

ברכה חמה לחניכי בני עקיבא וצוות המדריכים, לכבוד שבת הארגון. אחרי כל העמל והטורח בחודש האחרון, השבת, אתם קוצרים את הפירות. בהצלחה לכם. "קדימה בני עקיבא הידד במעלה!"

כמו אש, אש על הפנים

יחד עם כל בית ישראל הזדעזענו מהאש השורפת אשר כילתה יערות ובתי מגורים והותירה אלפים מחוסרי קורת גג בפתחו של החורף, שסוף סוף הגיע. יחד עם חברנו מהקבה"ד התגייסנו לסייע לאנשי נווה צוף אשר יישובם ספג "כוויה" צורבת. יישר כח לצוות הנוי שיצא ליום עבודה מפרך, לזיו יערי ורוני גרוס שהובילו וסיבלו, לכל האופות והאופים שהכינו עוגות ולאסף סוברי, אוריה סט, יעל גולדנברג ותומר שולץ שבגשם ובקור חילקו אותן לבתי התושבים, כחלק ממבצע "חיבוק של חיזוק". תודה גם לחמי ואריאלה כהן שפעלו במרץ להוציא את הדברים מהכח לפועל.

חילופי גברי

אחרי 10 שנים בריכוז ועדת רכב יורם קימלמן מסיים את תפקידו. את ההגה ייקח לידי (החל מה- 01.01.17) ישראל קסט שאחרי שנים רבות בעבודת חוץ, החליט לצמצם את עבודתו ולקחת עליו את ריכוז הועדה וניהול צי הרכב. תחת מנהל צי הרכב פועל סדרן הרכב, אריאל סאסי, ובכוונתו של ישראל לייצר אבחנה ברורה בין שטחי האחראיות שלו ושל אריאל. עדיין לא עת סיכומים, אך זו הזדמנות טובה להגיד ליורם תודה גדולה על כל השנים בהם דאג שננהג ברכבים נוחים, בטוחים ונקיים, על ששדרג את צי הרכב לאורך השנים וסייע לכל דורש במתן סיוע ומענה מהיר בעת הצורך. לישראל נאחל הצלחה רבה ונחיתה רכה בקומת המשרדים.

השתלמות צח"י לצוותי הרווחה במועצה

השתלמות חשובה זו התקיימה לפני שלושה שבועות במלון בנתניה, ביוזמת חוסן שדות נגב ומחלקת הרווחה. ההשתלמות הייתה טובה וחשובה ולצד הפרגון לצוותי הרווחה השונים, עיקרה של ההשתלמות עסק בהכשרה מקצועית למתן עזרה נפשית ראשונה בשיטת מעש"ה. שיטה זו פותחה על ידי ד"ר משה פרחי, איש צנוע וחכם תושב אורטל שבגולן, אשר הגיע בעצמו, יחד עם קבוצת סטודנטיות שלו, להעביר וללמד את תפישת עולמו. לא אכנס לפרטים, אך אומר שהדגש העיקרי הוא שכמו העזרה הראשונה הגופנית, כך גם העזרה הראשונה הנפשית, יכולה להציל נפשות ולהטיב מאד עם נפגעי חרדה. את הארגון הובילו נציגותינו במועצה ליאורה אלפרן וחיה קופלד ותודה רבה להן על כך. אנחנו עומדים בקשר איתן על אפשרות של בניית הכשרה לציבור הרחב, כאן בבית.

חיסכון לכל ילד

בימים האחרונים, קיבלנו בדאר מכתב משמח מהמוסד לביטוח לאומי, המודיע על היוזמה הברוכה והחדשה שלו בנוגע לחיסכון לכל ילד עד גיל 18. המהלך הזה יתחיל באופן רשמי בינואר 2017 ולהורים יש מספר חודשים, להודיע לאיזה יעד הם מעוניינים להפנות את החיסכון. חלק מהתכנית הוא אפשרות של ההורים להכפיל את

הסכום החודשי על חשבונם, מתוך קצבת הילדים שלהם. אנחנו בשלב של לימוד הנוהל החדש והדרך הנכונה להפעילו אצלנו וברגע שתהיינה לנו תובנות ברורות ומסודרות, ניידע את ציבור ההורים.

סקר שביעות רצון

בעבר ביצענו סקרים שכאלה, בענף המזון ובכולבו ובכוונתנו להרחיב את השימוש בכלי זה לטובת שיפור השירות ומדיניות ההקשבה לציבור הרחב. הפעם נתמקד במחלקת השרברבות (אינסטלציה, מים קרים וחמים) בניהולו של יואל עברון. בע"ה, במהלך השבוע הבא, נפרסם את הסקר בדאר ובקהילנט ונבקש מאד מכל הציבור, להתייחס ברצינות לסקר ולמלא אותו. ככל שיותר חברים ומנהלי פעילויות ימלאו את הסקר, כך נוכל להפיק ממנו תועלת רבה יותר. תודה מראש על שיתוף הפעולה.

משולחנה של הנהלת הקיבוץ (הנהלת קהילה)

בישיבתנו האחרונה דנו בשני נושאים חשובים:

1. שינוי בנוהל ניתוחים פרטיים ובגובה ההחזר לחבר. את התיקון המפורט תפרסם חגית לנדסמן ולא אכנס לפרטים. רק אזכיר באופן כללי, שביטוח הראל נועד לכסות "אירועי קטסטרופות" אך יש גם יכולת להיעזר בו במקרים נוספים. ההצעה היא להגדיל את ההחזר לחבר במקרה של ניתוח פרטי. במהלך הדיון עלתה המחשבה שנכון יהיה למצוא דרך להפריט את הביטוח הזה מחד, אך להבטיח את אחריות הקיבוץ לחבריו באירועי קיצון מאידך. סוכם לבחון את ההתנהלות החדשה במהלך החצי שנה הראשונה של 2017 ובחציה השני לבחון מחדש את דרכנו בהפעלת נוהל זה.

2. הצעת החלטה לגבי נוהל שיפוץ ובניית בית. כיום לא קיימות מגבלות זמן על חברים המשפצים את ביתם או בונים בית חדש למעט הקביעה כי ניתן לקבל דירה חלופית למשך 8 חודשים ללא תשלום נוסף. מעבר לחודשים אלה, משלם החבר שכירות על דירת המעבר וארנונה על שתי הדירות. לאור זאת נוצר מצב לא סביר שחברים מחזיקים שתי דירות ללא כל מחויבות ללוחות זמנים ריאליים ודבר זה מייצר שתי בעיות:

א. בזבוז משאבי דיור

ב. עיכוב ומניעת תהליך קליטה רציף.

הצעת הנהלת הקהילה להגדיר לוחות זמנים מחייבים לתהליכי השיפוץ והבניה בסעד ולעגן אותם במנגנון של פרס/קנס. את ההצעה המפורטת נפרסם בע"ה בימים הקרובים ולאחר קבלת הארות/הערות מהציבור נביא אותה לאישור אסיפת החברים.

הבהרה לציבור

לאור פניות טלפוניות שגויות חשוב לי להבהיר. מירב לוי, שהחליפה את שחר ומנהלת את משרד מנהל הקהילה והאגודה, הינה נקלטת בקיבוץ נירים ומגיעה אלינו משם, ארבעה ימים בשבוע. מירב לוי (בלי יוד...), בתם של אהרליה ויונת לוי, היא סטודנטית, עובדת בשוק שישי ואין לה קשר למשרד מנהל הקהילה ולהודעות הנשלחות מטעמו. את מירב, מנהלת המשרד, ניתן להשיג בשעות העבודה, בימים א', ג'-ה' בטלפון- 08: 6800405 או במייל: misradkehila@saad.org.il.

קדימה בני עקיבא הידד במעלה!

שבת שלום

מנחם

פינת הילדים ☺

לכבוד שנת ה'70, בקשו גם הילדים פינה משלהם בעלון- שמיועדת להם, והפעם שני ילדים מבית כולל גי-ד' (גדגדים) משתפים בחידות ושעשועונים מקוריים:

ריבוע קסם

מאת: גפן רסיסטל

1.	2.	3.
2.		
3.		

1. מהו המאכל שפופי הכי אוהב
2. גבוהה
3. שורש למילה דהירה

תפוזרת/ גפן רסיסטל

ש	ח	ת	מ	ר	ת	א
ל	ת	פ	ו	ח	ק	ש
ע	ק	ו	ג	י	ת	כ
ח	א	ז	ש	א	ר	ו
ס	צ	ו	ק	ג	ד	ל
ה	א	י	ד	ס	צ	י
נ	ה	ט	ל	ת	ו	ת

מאגר המילים: שקד, חציל, תמר, תפוז, תפוח, אשכולית, תות, אגס, חסה, תרד, קישוא.

חידה מאת **יונתן לוי**, אשר שנתיים מנגן בחוג פסנתר ויש לו חידה לספר ☺ :

מה כדאי לך יותר ? - שיהיה לך חור אחד ברגל או 7 חורים בראש ?

את התשובות יש לשים בת.ד. של ועדת חינוך מס' 33. הפותר נכונה אשר יעלה בגורל, יזכה בממתק יקר ערך!